

пазухи ти си желѣзни бодли, набучили ги на подшилени ти тояги, надвили на стражата и испѣдили фогта отъ земята си.

Албрехтъ I се готвилъ да си отвърне люто на Швейцарци ти; нѣ въ това врѣме го убилъ единъ неговъ роднина, комуто нерачилъ да даде баштини ти му владовишта. Нѣ Албрехтови ти синове пакъ се неоставили отъ притезания та на Швейцарци ти. Подиръ седмъ години, много австрийска войска отишла въ Швейцария да накаже непокорни ти планинци. Швейцарци ти ѝ излѣзли на срешта въ тѣсна та долина при Маргартенъ. Нѣколко швейцарци се въскачили на планина та и зели да търкалять голѣми камене, та побъркали австрийска та войска; а други ти планинци, които повече то били обрѣжени само съ хелебарди, налѣтѣли на неприятеле ти, и ги разбили. Слѣдъ това и други ти кантони (Люцернъ, Цюрихъ, Вернъ и пр.) малко по малко се присѣдинили на планински ти кантони, и така се нагласила нова държава, която се нарекла Швейцарскій съюзъ, въ който се утвърдила республиканска уредба.

Швейцарци ти много врѣме оште грѣбовало да се биятъ, за да се освободятъ отъ притезанията на Хабсбурги ти. Най-голѣма побѣда направили тии при Семпахъ. Тамъ една шепа Швейцарци се ударили съ австрийскій херцогъ Леополда, който билъ докаралъ възъ тѣхъ много хубава рицарска войска. Лошо обрѣжени ти планинци никакъ не могли да пробиятъ въ гѣстий строй на рицаре ти, които били облѣчени въ ризници и имали копия като гори. Тогава единъ селянинъ, Арнолдъ Винкелридъ, уловилъ бодове ти на нѣколко неприятелски копия, заболъ ги въ грѣди ти си и заедно съ тѣхъ падналъ на земята. Съ това той побъркалъ прѣдишний редъ на неприятеле ти; другаре ти му се въсползовали отъ сгодна та минута, вмъкнали се верѣдъ Австрийци ти и ги поразили съвсѣмъ. Самъ храбрій Леополдъ загиналъ въ тоя бой (1386 г.). Подиръ деветдесетъ години, Швейцарци ти надвили на силний Бургундскій херцогъ Карла Смѣлий, и